

หลวงพ่อน้อย (คนธโชโต) วัดศีรษะทอง
เกจิอาจารย์ที่พรรษาน้อยที่สุด ที่ร่วมในพิธีพุทธาภิเษก
พระคันธารราษฎร์ วัดพระปฐมเจดีย์ ๒๔๗๖

เมื่อกล่าวนามหลวงพ่อน้อย ท่านผู้อ่านคงจะคิดว่าหมายถึงหลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาลา ยอดเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในยุคหลัง พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึง ๒๕๓๓ แต่หาเป็นดังเช่นท่านผู้อ่านคิดเช่นนั้นไม

หลวงพ่อน้อยที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงในบทความนี้คือ หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง ยอดเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในยุค พ.ศ. ๒๔๗๐ กว่า ถึง พ.ศ. ๒๔๘๘ ในสมัยที่ท่านมีชีวิตรอยู่ ท่านมีชื่อเสียงโด่งดังมากกว่าหลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาลา และหลวงพ่ोजเงิน วัดดอนยายหอม ทั้งๆ ที่ท่านมีอายุพรรษาน้อยกว่าหลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาลา และหลวงพ่ोजเงิน วัดดอนยายหอม เรียกได้ว่าท่านเป็นอาจารย์คนตั้งแต่อายุน้อยๆ

วัดศีรษะทองเป็นวัดราษฎร์ สังกัดฝ่ายมหานิกาย เลขที่ ๒๒ หมู่ ๑ ตำบลศีรษะทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เดิมวัดชื่อว่า "วัดหัวทอง" ตั้งอยู่ในตำบลห้วยตะโก อันเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชาวลาวเวียงจันทร์ที่อพยพเข้ามาในสมัยรัชกาล ที่ ๒ ถึงรัชกาลที่ ๓ ได้อพยพลงมาจากทางใต้ แล้วมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินอยู่หลายพื้นที่ด้วยกัน เช่น บริเวณหมู่บ้านกลางคูเวียง ริมคลองบ้านกล้วย และริมแม่น้ำนครชัยศรี อีกส่วนหนึ่งมาปักหลักสักเลยแม่น้ำเข้ามาอยู่บริเวณวัดหัวทอง แต่ในขณะนั้นยังมิได้มีการสร้างวัด เมื่อชาวบ้านจะต้องทำบุญใส่บาตร หรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนา จะต้องเดินทางไกลไปประกอบที่วัดอื่น จึงเป็นเหตุให้ชาวบ้านดำริที่จะสร้างวัดขึ้นใหม่ ระหว่าง

ขุดดินปรับพื้นที่บริเวณวัดได้พบเศียรพระพุทธรูปทองคำขนาดใหญ่ จึงถือเป็นนิมิตที่ดี จึงตั้งชื่อว่า "วัดหัวทอง"

ต่อมาทางการได้ขุดคลองแยกแม่น้ำนครชัยศรี เพื่อใช้เป็นทางเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ชื่อคลองเจดีย์บูชา คลองนี้ผ่านทางทิศใต้ของที่ตั้งวัดหัวทองในปัจจุบัน ชาวบ้านจึงย้ายหมู่บ้านและวัดหัวทองมาตั้งตามแนวคลองเจดีย์บูชาที่ขุดขึ้นใหม่ ครั้นสมัยหลวงพ่อน้อยมาเป็นเจ้าอาวาสเห็นว่าชื่อวัดหัวทอง ฟังดูไม่ไพเราะ จึงเปลี่ยนเป็นชื่อ "วัดศีรษะทอง" ตั้งปัจจุบันนี้

ลำดับเจ้าอาวาส

- ๑.หลวงพ่อดู (ชาวลาวเวียงจันทร์)
- ๓.หลวงพ่อสี่ (เป็นน้องหลวงพ่อดู)
- ๕.พระอธิการช้อย
- ๗.พระอธิการปิ่น ฐานเณสโก
- ๙.พระอธิการพนม นิยมโมล

- ๒.หลวงพ่อดัน (เป็นหลานหลวงพ่อดู)
- ๔.พระอธิการทอง
- ๖.หลวงพ่อน้อย คนธโชโต
- ๘.พระครูสมุห์ปิ่น จิตตเปโม

บทความนี้จะกล่าวถึง ประวัติหลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทองเจ้าอาวาส รูปที่ ๖ เท่านั้น

หลวงพ่อน้อย(คนธโชโต) ท่านเกิดวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๓๕ ที่ตำบลศีรษะทอง โยมบิดาชื่อ มาโยมมารดาชื่อ มี นามสกุล "นาวารัตน์" โยมบิดาท่านเป็นชาวลาวเวียงจันทร์ที่มีวิชาอาคม แกกกล้าในคาถาเวทมนต์และคงกระพันชาตรี โดยร่ำเรียนมาจากบรรพบุรุษของท่าน โดยเฉพาะวิชาคงกระพันชาตรีโยมมาสามารถเอาผิดสืบเนื้อตัวเองให้ดู อย่างไม่ระคายผิว เมื่อหลวงพ่อน้อยอายุครบบวช ท่านได้อุปสมบทที่วัดแค โดยมีพระอธิการยั่ว เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการเกิด วัดยี่ราย เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์มน วัดกลางคูเวียง เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า "คนธโชโต"

เมื่ออุปสมบทแล้วท่านได้จำพรรษาที่วัดแค เพื่อศึกษาพระธรรมวินัยระยะหนึ่ง ต่อมาได้กลับมาศึกษาวิชาอาคมที่วัดศีรษะทอง เนื่องจากท่านมีพื้นฐานทางด้านวิปัสสนากรรมฐานตลอดจนวิชาอาคมโดยได้ศึกษามาจากโยมบิดามาก่อนหน้านั้นแล้ว ประกอบกับท่านเป็นคนขยันขันแข็งทำให้การศึกษาวิปัสสนากรรมฐานและคัมภีร์ของวัดแค และวัดศีรษะทองสำเร็จลงได้อย่างรวดเร็ว เรียกได้ว่าท่านเป็นอาจารย์คนตั้งแต่พรรษายังน้อยๆ ดังนั้นในพิธีพุทธาภิเษกพระคันธารราษฎร์ที่วัดพระปฐมเจดีย์ พ.ศ. ๒๔๗๖ หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทองท่านก็ได้เข้าร่วมพิธีพุทธาภิเษกในครั้งนั้นด้วย นับได้ว่าท่านเป็นเกจิอาจารย์ที่พรรษาน้อยที่สุดในพิธี นอกจากพิธีพุทธาภิเษกพระคันธารราษฎร์แล้ว ท่านยังได้ร่วมพิธีพุทธาภิเษกพระร่วงใบเมยม พ.ศ. ๒๔๘๔, ๒๔๘๕ และ ๒๔๘๗ ตามลำดับ

สมัยที่หลวงพ่อน้อยมีชีวิตรอยู่ เครื่องรางที่สร้างชื่อเสียงให้ท่านมากได้แก่ พระราหูอมจันทร์แกะจากกลาตาเดียวและวัธนูทำจากครั่งพุทรา แต่เนื่องจากเครื่องรางของท่านหายากได้ยากในการตัดสินใจว่า เป็นของแท้ของท่านหรือไม่ ดังนั้นท่านผู้อ่านที่มีความประสงค์อยากได้เครื่องรางของท่านไว้ในครอบครอง ก็ต้องพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วน มิฉะนั้นท่านอาจต้องผิดหวังได้ของเทียมไว้ในครอบครอง ส่วนท่านผู้อ่านที่มีเครื่องรางของท่านไว้ในครอบครองแล้วโดยเป็นของตกทอดทางมรดกที่ได้รับจากมือหลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง ก็จงรักษาไว้ให้ดี

พระราหู (กลาตาเดียว)

วัธนู เนื้อครั่งพุทรา

ส่วนพระเครื่องที่สร้างในสมัยที่หลวงพ่อน้อยยังมีชีวิตอยู่คือเหรียญหล่อโบราณรูปก้นบัวพิมพ์พระพุทธ ซึ่งเป็นเหรียญที่สร้างจากเนื้อโลหะผสมเรียกว่าขี้ผึ้งดิน ซึ่งหลวงพ่อดังใจสร้างขึ้นเพื่อสมนาคุณผู้มาร่วมทำบุญในงานฝังลูกนิมิต และท่านได้จัดพิธีเทหล่อพระดังกล่าวที่วัดศีรษะทอง เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๖ ในการสร้างพระครั้งนี้มีเพียงสองพิมพ์ คือ เหรียญหล่อก้นบัวพิมพ์พระพุทธพิมพ์ขนาดใหญ่ และพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกว้างประมาณ ๒ เซนติเมตร สูงประมาณ ๒.๗ เซนติเมตร

เหรียญก้นบัวพิมพ์พระพุทธพิมพ์ขนาดใหญ่ มีจำนวนมากกว่าเหรียญก้นบัวพิมพ์พระพุทธพิมพ์ขนาดเล็ก(พระคะแนน) หลวงพ่อน้อยท่านมีความสนิทสนมกับหลวงปู่ชา วัดระฆัง ดังนั้นในพิธีพุทธาภิเษกครั้งนี้หลวงปู่ชาได้เข้าร่วมพิธีพุทธาภิเษกด้วย

เหรียญหล่อรูปก้นบัว พิมพ์พระพุทธ พิมพ์ลายพญานาค

เหรียญหล่อรูปก้นบัว พิมพ์พระพุทธ ลายกนก

เมื่อเทหล่อพระก้นบัวเสร็จพิธีแล้ว หลวงพ่อก็ปลุกเสกเดี่ยวมาตลอด โดยท่านตั้งใจว่าจะนำเหรียญหล่อก้นบัวนี้ออกสมนาคุณต่อท่านที่มาร่วมทำบุญในงานฝังลูกนิมิตดังได้กล่าวมาแล้ว แต่แล้วก็หาเป็นไปตามที่หลวงพ่อน้อยคาดหวังไม่ เพราะหลวงพ่อก็ได้มรณภาพก่อนฝังลูกนิมิต หลวงพ่อน้อยมรณภาพเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

เหรียญหล่อโบราณรูปก้นบัวพิมพ์พระพุทธ นับได้ว่าเป็นพระเครื่องที่หลวงพ่อน้อยได้ใช้เวลาปลุกเสกนานถึง ๒ ปี จึงเป็นพระเครื่องที่ดีที่สุดที่หลวงพ่อน้อยได้สร้างขึ้นค่านิยมอยู่ที่ประมาณองค์ละ ๕๐,๐๐๐ บาท

เหรียญหลวงพ่อน้อยวัดศีรษะทอง

เหรียญรุ่นนี้เป็นเหรียญตาย สร้างในสมัยพระอธิการปิ่น ฐานเถาสโก อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ ๗